

Leška „hertlovku“ vykouzil o dvacet let dřív

Zlínský hokejový útočník se stal v mladším dorostu neperspektivním a odešel do Švédska a Kanady. Po třech letech se vrátil domů

deník
Daniel Ostrčilík
redaktor

daniel.ostrcilik@denik.cz

Zlín – Hertlův čtvrtý gól v jeho třetím zápase NHL se stal světovým fenoménem. Přesto už pár hokejistů před ním mělo tu drzost si v samostatném úniku prostrčit hokejku mezi nohy a sebevědomě zakončit. Stejně jako třeba Robert Kyselá (v roce 2003), Marek Malík (2005), Daniel Sedin (2010) a... ano, **PETR LEŠKA**.

Vysmátý líšák ze Zlína, který proslul piruetami za brankou, už kdysi takhle parádně také skóroval. Ovšem v tichosti bez záře reflektorů. „Když jsem byl mladší, zkusil jsem to i během zápasu a nějaký gól jsem takhle dal. Bylo to někdy v juniorském věku ve Švédsku nebo Kanadě,“ matně si vybavuje Leška.

Už hledáte na internetu videozáznam? Kdepak, ten ne najdete, žádný totiž není. „Gól je to samozřejmě krásný, fantastický, ale tohle dělají a zkoušejí kluci úplně běžně. I na tréninku jsem to i já už párkrát provedl. Je to ale zakončení, které si můžete dovolit za rozhodnutého stavu,“ myslí si vytrýbený technik, který u hokeje používá především hlavu a šikovné ruce.

Made in Petr Leška

Jako třeba v jarním prvním semifinále proti Třinci, kdy oprávil svou starou fintu s piruetami za brankou. Vykouzil dvě otočky a bleskově forhendem zakončil. Gólman s obránci soupeře v tu chvíli netušil, kde je sever.

Ve druhém semifinále zase v samostatných nájezdech překonal Hamerlíka trefou po brankové čáře, po které se puk došoural až za ni. Nebo poslední neděli, když pardubického brankáře Salfického překonal ze záporného úhlu od mantinelu. I tuncy štěstí jsou třeba, ale také Leškova genialita a chytrost.

A do třetice: ve druhém finále proti Plzni se skrčil za brankou Mazance, duchem nepřítomný Vampola mu přihrál a Leška nezaváhal. Našel přihrávkou Balaštika, který skóroval. „Když je člověk mladý, vymýšlí různé blbosti. Jako nyní u nás někteří kluci. To už jsem ale ve svém věku omezil. Hokej se snažím hrát především jednoduše,“ tvrdí

TITUL SLAVIL SE SYNEM. Zlínský hokejový útočník Petr Leška v roce 2004 slavil titul i se svým starším synem Kristiánem, který nyní jako 12letý útočník válí v mládežnických kategoriích. Foto: archiv klubu

dnes Leška, jako by se snažil od sebe chytře odvrátit pozornost. A když to nikdo nečeká, opět udeřit.

Made in Leška, chtělo by se dodat. Tři originální kousky vtěsnal do jednoho měsíce. Finty, které soupeř nečeká. Tím si získává zlínské fanoušky. Svůj druhý titul nakonec nevykouzil, zato si Leška schoval k jedné zlaté placce z roku 2004 již čtvrté extraligové stříbro. „Ale kde jsou medaile, to bych se musel zeptat dětí,“ odkazuje na své ratolesti, 13letou naději Kristiána a o pět let mladšího Ondřeje.

Za týden mu bude 38 let, loučit se s extraligovým jevištěm tenhle virtuos na bruslích zatím ale nehodlá. „Hokej mě pořád hlavně baví, což je nejdůležitější. Navíc jsem i zdravý. Jinou motivací jsem nikdy nepotřeboval. Hokej hraji pro radost, takže dokud mě to bude bavit a budu zdravý, budu hrát,“ tvrdí Leška, který prý

soupeře dráždí a provokuje svým typickým úsměvem.

Když se ale rodáka z Chomutova zeptá na titul, jen na tváři vyloudí další úsměv. Nejen typem, který se rozjímá nad devět let starou minulostí. „Vůbec si na něj nevzpomenu. Čas od času se na to rozpomeneme v kabině, ale jen minimálně,“ dušuje se borec neodmyslitelně spjatý s číslem 19.

Stejně jako téměř všichni jeho spoluhráči vidí zlom v příchodu kouče Ernesta Bokroše. „Báli jsme se ho. Šel z něj velký respekt, ale každý je nějaký a brali jsme ho, jaký je. Ale obecně jsme tady hodný tým. Nejsme rebelové, kteří by šli proti trenérovi, ať už je to kdokoli. Spíš se snažíme plnit, co po nás vyžaduje,“ dušuje se Petr Leška.

CO DNES DĚLÁ MISTR EXTRALIGY 2004 PETR LEŠKA?

„Pokračuji v tom, co jsem dělal i tenkrát, to znamená, že hraji hokej ve Zlíně. Kromě toho, že jsem zestárnul o devět let, se nezměnilo celkem nic.“

„Snad by mi jednou mohlo vyjít NHL,“ zasníl se Leška po svém návratu do Zlína v roce 1995 ze zámožných juniorských soutěží. Sen se mu ale nikdy nesplnil. „Pro mě je titul maximum. Vždycky můžete dokázat víc. Ale hokej je i o štěstí,“ říká dnes s nadhledem Leška, který si na přelomu století zkusil i reprezentační dres. V 10 zápasech vstřelil čtyři branky a přidal čtyři asistence. V národním se přesto nikdy trvale neprosadil.

„Mrzí mě to, ale hokej je i o náhodách a štěstí. Jsem však spokojený, jak mi moje kariéra vyšla. Rozhodně si neříkám, že kdybych tomu dal víc, že bych byl jinde,“ dušuje se zlínský dlouhodobě elitní střední útočník.

Nikoho dnes už nepřekvapí, že to byl on, kdo vymyslel akci pár vteřin do konce čtvrtého čtvrtfinále play off 2004 na ledě Třince, když vyběhl Balaštika tři vteřiny před koncem k vyrovnání na 2:2. „Byl to důležitý gól, ale třeba bychom postoupili, i kdybychom prohrávali 1:3 na zápasy,“ myslí si Leška.

Podle něj během sezony 2003/2004 nic nenasvědčovalo tomu, že by se Zlín 8. dubna 2004 radoval z historického titulu. „Úspěch a síla týmu se rodí až během play off. Během základní části se to tolik nepozná. Vyrovnání až během měsíce a půl se tím stmeluje vítěznými zápasy,“ vysvětluje svéráz.

Slovenského experta, který praktikoval nepřilíh zázivný, zato účelný defenzivní systém. Zlín angažoval po tragické sezoně 2002/2003. „Také týmu ze špičky tabulky může nevydařené období pomoci. Někák mobilizace tam je a někdo už nechce zažít špatnou sezonu podruhé. Také jsme dobře posílili, když po Vánocích přišel Miroslav Hlinka nebo Tomáš Kapusta. Bylo to dobře poskládané,“ vzpomíná syn Petra Lešky staršího, jenž je žijící legendou chomutovského hokeje.

Během jeho angažmá v Litvinově mu 16. listopadu 1975 manželka porodila syna. V jeho čtyřech letech se poté celá rodina přestěhovala do tehdejšího Gottwaldova, kde se malý Petr vyučil hokejovému řemeslu.

Byl neperspektivní
Jenže v 15 letech se stal neperspektivním. V mladším dorostu se trenérovi a brankářské legendě Jiřímu Králíkovi nehodil do koncepce. „Pochyboval o tom, že umím hrát, a tak se do toho vložil táta. Vzal do ruky telefon a zajistil mi angažmá jinde,“ vysvětloval v roce 1995 teprve 19letý Leška.

„V té době to ale nebylo ani tak moje rozhodnutí jako rodičů. Ale moc bych se k tomu už nevracel. Někák malý problém tady byl, ale je to věc rodičů, jak si to s trenérem vyřeší. S panem Králíkem jsme

to nikdy neřešili, nikdy k tomu nedošlo,“ tvrdí dnes Leška, který tenkrát zamířil do juniorského výběru první švédské ligy v Rögge.

Klub sídlí v 23tisícovém městečku na jihu Švédska Ängelholm, kde leží šest kilometrů dlouhá písčitá pláž Atlantského oceánu. Jen 92 kilometrů jižně je známé město Malmö. „Byl jsem tam úplně sám. Až postupně jsem si tam udělal v týmu kamarády. Chodil jsem tam do školy a odpoledne trénoval. Bylo to těžké, ale jel jsem tam kvůli hokeji. Proto jsem neměl ani na větší vyžití čas a ani jsem na to nepomýšlel,“ tvrdí Leška.

„Herní styl mi seděl. Hráli jsme přímočarý hokej. Docela mi to šlo a klub chtěl, abych zůstal. Jenže když mi otec sehnal angažmá v Kanadě, neváhal jsem,“ poznamenal Leška, který po dvou letech Skandinávií opustil.

Zamířil do Kanady do juniorského týmu Surrey Eagles, kde se hned vyšvihl na druhé místo kanadského bodování klubu. V 52 zápasech nastřílel 26 branek a přidal 28 asistencí. Sotva dosáhl plnoletosti, už podepisoval svůj první profesionální kontrakt. Ovšem již ve Flint Generals, podfarmě klubu NHL Los Angeles Kings. Narazil tam na dnes známé jméno. Briana Sakica, bratra legendárního kapitána Colorada Avalanche Joa. „S ním jsem se ale nikdy nepotkal. Bret byl v pohodě, pro každou srandu. Hokejově byl výborný. Hrál podobným evropským stylem jako brácha. Rozuměl si s pukem a rád přihrával. Díky příjmení mohl mít dveře do NHL, pootevřeně, ale asi toho nikdy nevyužil,“ přemítá Leška, proč druhý z rodu Sakiců nikdy brány nejslavnější hokejové ligy světa neporazil.

Nepovedlo se to ani Leškovvi. Přitom i ve Flintu prokazoval slušnou produktivitu. Ve 31 zápasech nasbíral 26 kanadských bodů za 9 branek a

17 asistencí. „Trenéři v Americe do omrzení opakovali: nahazujte kotouč na mantinel, dojeďte ho a potom práskněte do brány. Byl to hrozný hokej, vůbec mě nebavil,“ přiznal Leška.

Ani po návratu do mateřského Zlína neměl na různých ústlano, ačkoliv čísla měl více než slušná. Ve své třetí sezoně 1997/1998 však byl dokonce vytřídován do Plzně. Vrátil se a o rok později se dočkal první medaile. Byla ze stříbra, jelikož Zlín podruhé podlehl ve finále nadupanému Vsetínu. Leška nastupoval nejčastěji ve třetí formaci vedle zkušeného kanonýra Michala Tomka. „Thomson hrával pravé křídlo a byl podobný střelec jako Jarda Balaštík. Byl rychlý bruslař, uměl dát gól ze všeho,“ vybavuje si Leška.

Možek komanda

Tenkrát došlo k prvnímu osudovému setkání dnes nerozlučné dvojice Lešky s Balaštíkem. Jenže tehdy z nich byli sokové. „Byli jsme mladí a každý z nás chtěl hrát. Navíc se upřednostňovala hra na tři pětky a konkurence byla větší. Konkurenti jsme všichni v týmu. Teď už ale s Jardu samozřejmě o sestavu nehraje-me,“ pousmál se Leška.

Postupně si ale Leška své místo trvale vybojoval. Už o sezonu později a kouč Antonín Stavjaňa vytvořil jednu z

Petr Leška

Narozen: 16. listopadu 1975 v Chomutově. **Výška:** 175 cm. **Váha:** 79 kg. **Číslo dresu:** 19. **Hůl:** Levá. **Přezdívka:** Lešoun, Leša **Kariéra:** Rögge (1992/1993), Surrey Flint Generals (1994/1995), Zlín (1995-2002), Plzeň (1997/1998), Sparta Praha (2002/2003), Zlín (2003-2005), 2005/2006 (Petrohrad, Södertälje, Zlín), 2006-2012 (Zlín).

Největší úspěchy: mistr extraligy se Zlínem (2003/04), 3x vicemistr se Zlínem (1998/99 a 2004/05, 2012/13), 2x 3. místo (2001/02 se Zlínem a 2002/03 se Spartou).

Osobní úspěchy: Loni vstoupil jako 60. člen do Klubu ligových střelců (250 gólů), 2001/02 se stal vítězem kanadského bodování.

V extralize: 18 sezon, 1046 zápasů, 273 gólů a 559 asistencí. **V reprezentaci:** 15 zápasů – 4 góly.

Zájmy: Lyžování, americký fotbal, golf.

Premiérový zápas: 12. září 1996, 2. kolo: Zlín – Slavia 2:5.

Premiérová branka: 3. října 1996, 9. kolo: Sparta – Zlín 4:5.

nerozlučných dvojic české hokejové historie. Na levém křídle se vedle nich vystřídala spousta hokejistů. Jako první Libor Pivko, po něm Ondřej Veselý. V posledních sezonách váleli s Bedřichem Köhlerem. „S každým z nich to bylo něco jiného. S Liborem jsme sice spolu odehráli jen sezonu, ale byla to parádní spolupráce. Libor je výborný hokejista, bruslař, šikovný s pukem. Ondra Veselý je mu podobný. Také výborně bruslí, Běda je zase silovější typ,“ srovnává Leška.

„Na všechny ale rád vzpomínám. S každým z nich se mi v určité době hrálo dobře. Někdy, když se s kluky bavíme, vzpomínáme na hráče, kteří prošli Zlínem,“ přiznává.

V sezoně 2001/2002 ovládl s 68 kanadskými body (28+40) produktivitu celé extraligy. Úderná formace Balaštík-Leška – Pivko nastřílela 61 gólů, dalších 13 přidala v play off. Byla pozvána do reprezentace. Nakonec si ve Zlíně užívali bronzovou medaili. Po sezoně však kromě Čajánka a Pivka do NHL odešel i Leška. K rivalovi do pražské Sparty. Ačkoliv se stal neproduktivnějším hráčem, jeho roční angažmá je obecně považováno za neúspěšné, byť z něho má bronzovou medaili. „Byl jsem tam celkem spokojený, ale pak jsme spolupráci ukončili. Pokud je to nevydařené, asi se ode mě čekalo víc. V té době na Spartě nebyly úplně nejlepší vztahy. Byly tam určité dohady, pak změna trenéra. Za Spartu by podle mě měli hrát spartani,“ myslí si Leška.

Po stříbrné sezoně 2004/2005 zamířil Leška do Petrohradu, jenže tam neodehrál ani jedno utkání a přes šestizápasovou anabázi ve švédském Södertälje se vrátil domů. „V Petrohradě jsem byl s Jirkou (Marušákem). Byl jsem tam tři týdny a byla to spíš krátkodobá dovolená. Čtěl jsem zkusit zahraniční angažmá, ale Rusko je specifické. Ještě tam nebyla žádná pravidla, takže jsem tam neodehrál žádný, byť přípravný zápas a vrátil se do Zlína,“ vybavuje si Leška.

Byl to celkově již Leškův čtvrtý návrat a dodnes definitivní. „Nikdy jsem ale ze Zlína neodcházel proto, že bych se tady rozehádal. Vždy jsem tu měl dveře otevřené. Nabídku jsem od Zlína vždy dostal. Nevadilo mi se sem vracet,“ přiznává domovskou náтуру Leška.

V DRESU pražské Sparty odehrál Petr Leška sezonu 2002/2003. Ač byl neproduktivnějším hráčem a získal bronz, považuje se toto angažmá obecně za nevydařené. Foto: archiv Deníku